

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Judecător: V. Chisilița
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: L. Bulgac, G. Dașchevici și D. Manole

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului
judecători

Tatiana Vieru

Dumitru Visternicean și Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Paraschiv Andrei,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, ÎM „Infocom” și APLP nr. 54/167 cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Paraschiv Andrei, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 ianuarie 2017,

A C O N S T A T A T:

La 8 februarie 2016, Andrei Paraschiv a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, ÎM „Infocom” și APLP nr. 54/167 cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral.

În motivarea pretențiilor a indicat că ÎM „Infocom” i-a înaintat spre plată ordinul de încasare a numerarului pentru luna noiembrie 2015 cu nr. 128273141 privind plata pentru consumul apei potabile și utilizarea apei menajere în sumă totală de 2093,70 lei, dintre care 2029,37 lei aparent ar constitui datorii. La 21 decembrie 2015 s-a adresat pîrîților cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat să-i fie prezentată informația deplină a datoriei și copia contractului încheiat între Societatea pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău” și APLP nr. 54/167.

Reclamantul a mai specificat că prin scrisoarea nr. 3624 din 23 decembrie 2015 ÎM „Infocom” a prezentat informația despre achitarea serviciilor în perioada ianuarie 2002 – noiembrie 2015, iar prin scrisoarea nr. 38 din 11 ianuarie 2016 la cererea reclamantului din 4 ianuarie 2016, ÎM „Infocom” nu a putut confirma datoriile în sumă de 1780,95 lei. Prin scrisoarea nr. 1200/264 din 15 ianuarie 2016, Societatea pe

Acțiuni „Apă Canal Chișinău” nu a putut confirma existența datoriilor, iar APLP nr. 54/167 nu a examinat cererea prealabilă și nici nu a oferit un răspuns.

La 7 octombrie 2016, reclamantul a depus o cerere prin care și-a concretizat pretențiile (f.d. 132, vol. I).

Solicita reclamantul anularea parțială a ordinului de încasare a numerarului pe luna noiembrie 2015 cu nr. 128273141 în sumă de 1773,09 lei, încasarea din contul pîrîților a prejudiciului moral cauzat, câte 1000 lei de la fiecare, încasarea din contul APLP nr. 54/167 a sumei de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în legătură cu neexaminarea cererii prealabile în termen legal.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Paraschiv Andrei împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, ÎM „Infocom” și APLP nr. 54/167 cu privire la contestarea actului administrativ și repararea prejudiciului moral a fost respinsă (f.d. 202, 208-2012, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează parțial în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 10 ianuarie 2017, Paraschiv Andrei, a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Paraschiv Andrei, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 ianuarie 2017 (f.d. 49, 50-53, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre întemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 19 octombrie 2017, Paraschiv Andrei a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material și încălcate normele de drept procedural.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 54, vol. II), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copie deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 11 decembrie 2017, în adresa intimaților a fost expediată copia recursului, iar la 2 ianuarie 2018, în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit referința prin care Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” a solicitat respingerea recursului.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererile de recurs, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererile de recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Paraschiv Andrei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Paraschiv Andrei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Paraschiv Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

judecători

Dumitru Visternicean

Iuliana Oprea